

Ustavni sud Crne Gore, u Prvom vijeću za meritorno odlučivanje o ustavnim žalbama, u sastavu: sudija Dragana Đuranović, predsjednica Vijeća i sudije Snežana Armenko i Momirka Tešić, članice Vijeća, na osnovu odredaba čl. 149 st. 1 tač. 3 Ustava Crne Gore, čl. 48 tač. 10 Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore („Sl. list Crne Gore”, br. 11/15), na sjednici Vijeća, od 31. jula 2023. godine, donio je

ODLUKU

ODBIJA SE ustavna žalba.

O b r a z l o ž e n j e

I POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM CRNE GORE

1. N. D., iz P., koga zastupa D.V., advokat iz P., podnio je blagovremenu i dozvoljenu ustavnu žalbu protiv rješenja Osnovnog suda u Podgorici, Kv. br. 793/23, od 11. jula 2023. godine, zbog povrede prava iz čl. 29 st. 2 Ustava Crne Gore i čl. 5 stav 1 (c) Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

2. U ustavnoj žalbi je, u suštini, navedeno, da je osumnjičeni lišen slobode u 15.30 h, a ne u 20.15 h, te da lišenje slobode nije zakonito; ukazuje na odluke Evropskog suda Komissarov protiv Češke republike (no.20611/17, stav 50, 3. februar 2022. godine) i Lopatin i Medvedskiy protiv Ukrajine, (no.2278/03 i 6222/03, stav 84, 20. mja 2010. godine); da policija, suprotno članu 264 stav 1 ZKP-a, nije odmah sačinila službenu zabilječku o lišenju slobode, niti je navela pravo vrijeme kada je podnosilac ustavne žalbe zaista lišen slobode, zbog čega je zadržan duže od 72 h suprotno članu 267 stav 1 ZKP-a od časa lišenja slobode, te da nije doveden sudiji za sitragu prije isteka zadržavanja, iako to izričito zahtijeva član 268 stav 2 ZKP-a; da rješenje o određivanju pritvora sadrži pogrešno vrijeme lišenja slobode; da će pritvor trajati duže od 30 dana, od časa lišenja slobode, zato što je su pogrešno utvrdio vrijeme lišenja slobode, što dovodi do povrede člana 5 Evropske konvencije. Konačno je predloženo da se usvoji ustavna žalba, ukine osporeno rješenje i podnosilac pusti na slobodu.

3. Ustavni sud, saglasno odredbi čl. 149 st. 1 tač. 3 Ustava Crne Gore, odlučuje o ustavnoj žalbi zbog povrede ljudskih prava i sloboda zajemčenih Ustavom nakon iscrpljivanja svih djelotvornih pravnih sredstava. Prema odredbi čl. 68 st. 1 Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore („Sl. list Crne Gore”, br. 11/15) ustavna žalba može se podnijeti protiv pojedinačnog akta državnog organa (...) i da se ustavna žalba može podnijeti nakon iscrpljivanja djelotvornih pravnih sredstava, koja podrazumijevaju da je podnosilac ustavne žalbe u postupku iskoristio sva pravna sredstva na koja je imao pravo u skladu sa zakonom, uključujući i djelotvorna i vanredna pravna sredstva i druga posebna pravna sredstva koja mogu dovesti do izmjene pojedinačnog akta u korist podnosioca ustavne žalbe, odnosno do prestanka ili ispravljanja radnje, odnosno prekida nepostupanja državnog organa.

4. U toku postupka pružanja ustavnosudske zaštite, povodom ispitivanja osnovanosti žalbe, u granicama istaknutog zahtjeva, Ustavni sud utvrđuje da li je podnosiocu ustavne žalbe povrijeđeno njihovo Ustavom zajemčeno pravo ili sloboda.

II ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA

5. Ustavni sud je na osnovu uvida u osporene akte i rješenja nadležnih sudova, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu uz ustavnu žalbu, utvrdio sljedeće činjenice i okolnosti od značaja za odlučivanje u ovom ustavnosudskom predmetu.

6. Rješenjem Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici Kt. br. 934/23, od 7. jula 2023. godine, određeno je zadržavanje podnosiocu ustavne žalbe na osnovu člana 448 stav 1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku i čl. 267 stav 1 i 2 Zakonika o krivičnom postupku, a trajanje najduže 72 časa, koji rok se ima računati od dana i časa lišenja slobode, odnosno od 6. jula 2023. godine od 20,15 h.

7. Rješenjem sudije za istragu, Osnovnog suda u Podgorici, Kri. br. 463/23, od 7. jula 2023. godine, donijeto u 22,30 h, odbijena je žalba branioca osumnjičenog N. D., kao neonovana.

8. Rješenjem Osnovnog suda u Podgorici, Kri.br. 468/23, od 9. jula 2023. godine, određen je pritvor podnosiocu ustavne žalbe, zbog osnovane sumnje da je učinio krivično djelo krađa iz člana 239 st. 1 krivičnog zakonika Crne Gore, po pritvorskom osnovu iz člana 448 st. 1 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku. Pritvor se po navedenom rješenju ima računati od dana i časa lišenja slobode, odnosno od 6. jula 2023. godine u 20,15 časova i po ovom rješenju može trajati samo onoliko koliko je potrebno da se sprovedu dokazne radnje, ali ne duže od 30 dana.

9. Rješenjem Osnovnog suda u Podgorici, Kv. br. 793/23, od 11. juča 2023. godine, žalba branioca osumnjičenog odbijena je kao neosnovana.

10. U obrazloženju osporenog rješenja, u bitnom, se navodi da je sudija za istragu pravilno postupio kada je osumnjičenom odredio pritvor po pritvorskom osnovu iz čl. 448 st. 1 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku, iz razloga što iz izvoda iz registra kaznenih evidencija proizilazi da se radi o licu koje je sklono vršenju krivičnih djela, a prije svega krivičnih djela protiv imovine, s obzirom na to da je više puta osuđivan krivičnih djela i to zbog krivičnih djela teška krađa iz čl. 240 st. 1 i 2 Krivičnog zakonika Crne Gore, krađa iz čl. 239 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore i oduzimanje vozila iz čl. 248 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, što ga čini specijalnim povratnikom u vršenju navedenih krivičnih djela. Kada se činjenica ranije osuđivanosti osumnjičenog dovedeno u vezu sa okolnošću da u konkretnom slučaju postoji osnovana sumnja da je izvršio krivično djelo krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika, da je lošeg imovnog stanja, te da je po sopstvenom kazivanju korisnik psihoaktivnih supstanci i da

je moguće da je krivično djelo za koje je osnovano sumnjiv izvršio zbog toga što nema da hrani porodicu, to navedeno i po ocjeni vijeća predstavlja posebne okolnosti koje ukazuju da će osumnjičeni ukoliko se nađe na slobodi ponoviti krivično djelo. Stoga je u konkretnom slučaju po mišljenju vijeća bilo opravdano i neophodno osumnjičenom odrediti pritvor po pritvorskom osnovu iz čl. 448 st. 1 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku, pa je žalba branioca odbijena kao neosnovana. Vijeće je imalo u vidu izuzetnost pritvora kao mjere obezbjeđenja prisustva osumnjičenog za nesmetano vođenje krivičnog postupka iz čl. 174 st. 1 ZKP-a, te da se radi o najstrožijoj mjeri ograničavanja slobode pojedinca, koja je svojom težinom, ne narušava načelo srazmjernosti u odnosu na krivično djelo koje je osumnjičenom stavljeno na teret, a isto tako ni načelo supsidijarnosti. Sud smatra da se nijednom drugom mjerom ne bi na efikasan način mogla otkloniti opasnost da će osumnjičeni, ako se nađe na slobodi ponoviti krivično djelo. Vijeća nalazi da iz spisa jasno proizilazi da je osumnjičeni u svojstvu građanina saslušan 6. jula 2023. godine, u periodu od 19,00 do 19.40 časova, što je konstatovano na zapisniku o obavještenju prikupljenom od građanina, koji je navedeni zapisnik uredno potpisao bez bilo kakvih primjedbi, dok je u službenoj zabilješci o lišenju slobode koja je sačinjena shodno odredbi čl. 264 stav 1 ZKP-a, konstatovano da je isti lišen slobode dana 6. jula 2023. godine u 20.15 h, o čemu je istog dana i časa obaviještena i državna tužiteljka Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici, B.P., koja je zatražila da joj se osumnjičeni sporede dana 7. jula 2023. godine, pa po mišljenju vijeća osumnjičenom u konkretnom slučaju nije istekao rok zadržavanja u trajanju od 72 časa od dana lišenja slobode. Prednje cijeneći činjenicu da je rješenje o zadržavanju osumnjičenog od strane Osnovnog državnog tužilaštva donijeto dana 7. jula 2023. godine u kojem je označeno kao vrijeme lišenja slobode 6. jula 2023.godine u 20,15 h, a što je u skladu sa činjeničnim stanjem u spisima predmeta, dok je predlog za određivanje pritvora podnijet sudu dana 9. jula 2023. godine u 11.25 časova, a osumnjičeni u ovom roku doveden sudiji za istragu i to u 17 časova, istog dana, radi saslušanja na okolnosti predloga za određivanje pritvora, dakle sve prije isteka roka zadržavanja, koji je isticao 9. jula 2023. godine u 20.15 časova. Shodno navedenom, vijeće je mišljenja da su navodi žalbe branioca osumnjičenog neosnovani, pa je odlučio kao u dispozitivu rješenja. Takođe, mogućnost da u nastavku krivičnog postupka krivično djelo koje se osumnjičenog neosnovani, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja. Takođe, mogućnost da u nastavku krivičnog postupka krivično djelo koje se osumnjičenom stavlja na teret bude prekvalifikovano u neko drugo, lakše krivično djelo, po ocjeni vijeća ne može biti osnov za izvođenje zaključka da je pritvor u konkretnom slučaju neopravdan.

III RELEVANTNO MATERIJALNO PRAVO

A. Zakonik o krivičnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 57/09, 49/10 i 35/2015)

Član 174

(1) Pritvor se može odrediti samo u slučajevima propisanim ovim zakonikom i samo ako se ista svrha ne može ostvariti drugom mjerom, a neophodan je radi nesmetanog vođenja postupka.

(2) Dužnost je svih organa koji učestvuju u krivičnom postupku i organa koji im pružaju pravnu pomoć da postupaju sa posebnom hitnošću ako se okrivljeni nalazi u pritvoru.

(3) U toku cijelog postupka pritvor će se ukinuti čim prestanu razlozi na osnovu kojih je bio određen.

Član 223

(1) Ako se pojavi sumnja u vezi dozvoljenosti izvršenja sudske odluke ili računanja kazne ili ako u pravosnažnoj presudi nije odlučeno o uračunavanju pritvora ili ranije izdržane kazne ili uračunavanje nije pravilno izvršeno, o tome će odlučiti posebnim rješenjem predsjednik vijeća suda koji je sudio u prvom stepenu. Žalba zadržava izvršenje rješenja, osim ako sud nije drukčije odredio.

(2) Ako se u toku izvršenja pojavi sumnja u pogledu tumačenja sudske odluke, o tome odlučuje predsjednik vijeća koje je donijelo pravosnažnu odluku.

(3) Ako izvršenje nije dozvoljeno zbog nastupanja zastare izvršenja, o tome će rješenjem odlučiti predsjednik suda nadležnog za izvršenje. O žalbi na rješenje predsjednika suda odlučuje predsjednik višeg suda.

Član 448

(1) Pritvor se može odrediti, u cilju nesmetanog vođenja krivičnog postupka, protiv lica za koje postoji osnovana sumnja da je učinilo krivično djelo, ako:

1) se krije ili se ne može utvrditi njegov identitet ili postoje druge okolnosti koje očigledno ukazuju na opasnost od bjekstva;

2) posebne okolnosti ukazuju da će okrivljeni dovršiti pokušano krivično djelo ili izvršiti krivično djelo kojim prijeti ili ponoviti krivično djelo;

B. Krivični zakonik („Službeni list Crne Gore“, br.40/08, 25/10, 32/11, 40/13, 56/13, 14/15, 42/15, 44/17, 49/18, 3/20, 144/21 i 145/21)

Član 239

(1) Ko tuđu pokretnu stvar oduzme drugom u namjeri da njenim prisvajanjem sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist,

kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do tri godine.

(2) Za pokušaj djela iz stava 1 ovog člana kazniće se.

IV OCJENA USTAVNOG SUDA

11. Imajući u vidu istaknute prigovore u ustavnoj žalbi koji se odnose na zakonitost rješenja kojim je određen pritvor podnosiocu, tj. na pravilnost određivanja vremena lišenja slobode podnosioca u rješenju o kojim je određeno njegovo zadržavanje, Ustavni sud razmotrio je ustavnu žalbu s aspekta prava na ličnu slobodu zajemčenu čl. 29 st. 1 i 2 Ustava Crne Gore i čl. 5 st. 1 c) Konvencije.

12. Relevantne odredbe Ustava Crne Gore glase na način koji slijedi:

Lišenje slobode

Član 29 st. 1 i 2

Svako ima pravo na ličnu slobodu.

Lišavanje slobode dopušteno je samo iz razloga i u postupku koji je predviđen zakonom.

13. Relevantne odredbe Konvencije glase na način na koji slijedi:

Član 5 stav 1

Svako ima pravo na slobodu i na bezbjednost ličnosti.

Niko ne može biti lišen slobode, osim u sljedećim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom:

(...)

c) u slučaju zakonitog hapšenja ili lišenja slobode radi privođenja lica pred nadležnu sudsku vlast zbog opravdane sumnje da je izvršilo krivično djelo, ili kada se to opravdano smatra potrebnim kako bi se preduprijedilo izvršenje krivičnog djela ili bjekstvo po njegovom izvršenju;

(...).

A. PRAVO NA LIČNU SLOBODU

a) *Opšta načela*

14. Pravo na ličnu slobodu jedno je od temeljnih ljudskih prava. Ustav sadrži načelo nepovredivosti slobode čovjeka koja se može ograničiti samo pod uslovima propisanim zakonom.

15. Ustavni sud ističe da je pritvor dopušteno odrediti samo kada postoji "osnovana sumnja" da je počinjeno krivično djelo te, načelno, samo s ciljem obezbjeđenja pokretanja i nesmetanog vođenja krivičnog postupka. Za njegovo određivanje, ZKP uvijek traži kumulativno postojanje "osnovane sumnje" da je počinjeno krivično djelo i postojanje barem jednog od razloga taksativno nabrojanih u čl. 175 st. 1, odnosno čl. 448 ZKP-a.

16. Pri odlučivanju o određivanju/produžavanju pritvora potrebno je poštovati načelo srazmjernosti (proporcionalnosti). Zato Ustavni sud ocjenjuje pretežu li razlozi javnog interesa nad pravom podnosioca na ličnu slobodu i pretpostavku nevinosti. U skladu s navedenim načelom, nadležni sud je u obavezi da ispituje da li postoje uslovi da umjesto mjere pritvora koju je ovlašćen da odredi, naloži sprovođenje blaže mjere ako se njome može postići ista svrha.

17. Opravdanost određivanja i produženja pritvora u istrazi utvrđuje se s obzirom na razloge i dužinu trajanja vodeći računa o okolnostima svakog pojedinog predmeta. Pritom je potrebno razmotriti dva uslova za njegovu (dalju) primjenu: da li su razlozi koji ga opravdavaju i dalje "relevantni i dovoljni" i da li su organi u krivičnom postupku u vođenju samog postupka pokazala "posebnu marljivost".

18. Da bi razlozi za pritvor bili relevantni i dovoljni oni ne mogu biti apstraktni i uopšteni, nego se trebaju odnositi na specifične činjenice koje se tiču podnosioca ustavne žalbe, a koje su odlučne za svaku pojedinu zakonsku osnovu za pritvor. Protekom vremena važnost pažljivog ispitivanja opravdanosti određenog i produženog pritvora dobija na značaju.

19. Evropski sud naglašava da se lišenje slobode mora sprovesti "u postupku propisanom zakonom" i biti "zakonito" kako bi pojedinac bio zaštićen od arbitrarnosti vlasti

koje odlučuju o oduzimanju njegove slobode (predmet *Bizzotto protiv Grčke*, presuda, 15 novembar 1996. godine, zahtjev br. 22126/93, 31).

b) Primjena opštih principa na konkretan predmet

I Zakonitost lišenja slobode

(i) Postojanje osnovane sumnje

20. Ustavni sud ocjenjuje da je u konkretnom slučaju pritvor podnosiocu ustavne žalbe produžen od strane nadležnih organa sudske vlasti u postupku propisanom zakonom. Osporena rješenja sudovi su donijeli na osnovu mjerodavnih odredaba Zakonika o krivičnom postupku, nakon što je vijeće Osnovnog suda u Podgorici, odlučujući o žalbi branioca okrivljenog (podnosioca žalbe) ispitalo opravdanost određivanja pritvora podnosiocu, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja i svoje zaključke u osporenom rješenju, zasnovalo na razlozima koji, po ocjeni Ustavnog suda, nijesu proizvoljni i arbitrarni sa ustavnopravnog aspekta.

21. Naime, Ustavni sud ukazuje da je prvostepeni sud svoju odluku zasnovao na činjenici da je podnosilac osnovano sumnjiv da je izvršio krivično djelo krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Vijeće Osnovnog suda u Podgorici je, odlučujući o žalbi, prihvatilo je stav sudije za istragu istog suda i odbio žalbu, kao neosnovanu, pri tom navodeći da je podnosilac osnovano sumnjiv da je izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret. Sud je dalje naveo da je određivanje pritvora opravdano, saglasno odredbi čl. 448 st. 1 tač.2 ZKP-a, jer se radi o licu koje je sklonu vršenju krivičnih djela, a prije svega krivičnih djela protiv imovine, (utvrđeno iz izvoda iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava KE 1123/2023, od 11. jula 2023. godine) više puta osuđivan zbog izvršenja krivičnog djela krađa iz čl. 240 st. 1 tač. 1 i 2 Krivičnog zakonika Crne Gore, krađa iz čl. 239 st. 1 Krivičnog zakonik CG, i oduzimanje vozila iz čl. 248 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, što ga čini specijalnim povratnikom u vršenju krivičnih djela. Sud je, pored navedenog doveo u vezu sa okolnošću da u konkretnom slučaju postoji osnovana sumnja da je izvršio krivično djelo krađa iz čl. 239 st. 1 a Krivičnog zakonika Crne Gore, da je lošeg imovnog stanja, te da je po sopstvenom kazivanju korisnik psihoaktivnih supstanci i da je moguće da je krivično djelo za koje je osnovano sumnjiv izvršio zbog toga što nema da hrani porodicu. Navedeno predstavlja posebne okolnosti koje ukazuju da će osumnjičeni, ako se nađe na slobodi ponoviti krivično djelo, te je u konačnom bilo opravdano određivanje pritvora po pritvorskom osnovu iz čl. 448 st. 1 tač. 2 Zakonika o krivičnom postupku. Ustavni sud ukazuje da podnosilac nije osporavao postojanje osnovane sumnje i pritvorski osnov iz čl. 448 st. 1 tač. 2 ZKP-a, po kom je pritvor određen.

22. Ustavni sud smatra da su navedene okolnosti dovoljne za ispravan zaključak sudova o postojanju bojazni da će okrivljeni ponoviti krivično djelo ako se bude našao na slobodi. Osim toga, Ustavni sud ističe da se u predmetima određivanja/produženja pritvora u

istraži ne razmatra niti odlučuje o krivici okrivljenog. Stoga se ne može ulaziti ni u pojedina činjenična pitanja ni ocjenjivati dokazi. O postojanju osnovane sumnje kod primjene mjere određivanja i produženja pritvora zaključuje se iz sadržaja relevantnih dokaza koje Ustavni sud nije ovlašten cijeliti u ovoj fazi postupka.

(ii) Zakonitost rješenja o određivanju pritvora

23. Podnosilac u ustavnoj žalbi navodi da je rješenje kojim je određen pritvor nezakonito, jer vrijeme lišenja slobode podnosioca prekoračuje rok koji je propisan zakonom. Ove navode obrazlaže činjenicom da je podnosilac bio lišen slobode duže nego što je to navedeno u rješenju kojim je određeno zadržavanje, budući da je nakon lišenja slobode, pod nadzorom policije bio odveden u Klinički centar Crne Gore radi pružanja medicinske pomoći, te da je sud navedeno vrijeme trebalo uračunati u vrijeme lišenja slobode. U žalbi se ističe da je sačinjena službena zabilješka o lišenju slobode kojom se konstatuje da je podnosilac ustavne žalbe lišen slobode u 20.15 h, međutim policija je, po navodima ustavne žalbe, podnosioca lišila slobode u 15.30 h, kada je i zadobio povrede usled pada, zbog kojih je odveden u Klinički centar Crne Gore radi pružanja medicinske pomoći. U prilog svojim navodima, da je podnosilac bio lišen slobode duže nego što se to navodi u rješenju kojim je određen pritvor, dostavlja medicinsku dokumentaciju kojom potvrđuje da je u 16.18 h počeo prvi specijalistički pregled, odnosno u 17.48 h drugi specijalistički pregled, te da je bio u pratnji policije. U konačnom smatra da se lišenje slobode treba računati od 15,30 h, kada je podnosilac uhvaćen i kada mu je policija stavila lisice na ruke.

24. Evropski sud navodi da svako lišenje slobode, osim što spade u izuzetke navedene u tačkama (a) do (f) člana 5 stav 1 Konvencije, mora biti zakonito. Zakonitost pritvora podrazumijeva pitanje da li postupak sproveden "u skladu sa zakonom". Evropska konvencija se u tom smislu oslanja na nacionalno pravo i propisuje obavezu poštovanja materijalnih i procesnih pravila tog zakona (*ILnseher protiv Njemačke* br. 10211/12 i 27505/14, stav 135, 4. decembar 2018. godine).

25. Član 5 stav 1 Konvencije prvenstveno zahtijeva da svako hapšenja ili lišenje slobode ima pravni osnov u nacionalnom pravu. Ipak, ovo se ne odnosi samo na domaće pravo, odnosi se takođe na kvalitet prava, zahtijevajući da bude kompatibilno sa vladavinom prava, što je koncept sadržan u svim članovima Konvencije. Evropski sud naglašava da, kada je u pitanju lišavanje slobode, naročito je važno da bude zadovoljen opšti princip pravne sigurnosti. Zbog toga je od suštinskog značaja da uslovi lišenja slobode prema nacionalnom zakonu budu jasno definisani i da samo pravo predvidljivo u svojoj primjeni, tako da ispunjava standard "zakonitosti" propisan Konvencijom, što podrazumijeva da domaći zakoni budu dovoljno precizni.

26. Evropski sud navodi da je prvenstveno na nacionalnim sudovima da tumače i primjenjuju domaće pravo, na osnovu člana 5 stav 1 Konvencije, nepostupanje u skladu sa domaćim pravom predstavlja kršenje Konvencije, pa Evropski sud stoga može da razmotri da

li se postupalo u skladu sa zakonom (*Mooren protiv Njemačke* br.11364/03, stav 73, 9. jul 2009. godine).

27. Evropski sud navodi da nedostatak evidencije kao što su datum, vrijeme i mjesto lišenja slobode mora se smatrati nespojivim sa zahtjevom zakonitosti i svrhom člana 5 Konvencije (*Lopatin i Medvedskiy protiv Ukrajine*, no. 2278/03 i 6222/03, stav 84, 20. maj 2010.)

28. Međutim, imajući u vidu navod ustavne žalbe podnosioca, navedene stavove Evropskog suda, Ustavni sud ukazuje da su sudovi prilikom zadržavanja podnosioca naveli vrijeme lišena slobode podnosioca u 20,15 h, 6. jula 2023. godine, te da su prilikom određivanja pritvora sudija za istragu 9. jula 2023. godine, u skladu sa zakonom utvrđenim rokovima, odredili pritvor podnosiocu u trajanju od 30 dana, računajući od 20.15 h. Prigovori koji se odnose da će pritvor trajati duže za gotovo 5 sati, od vremena koje je određeno zakonom, jer sud nije računao stvarno vrijeme lišenja slobode, ne dovode do povrede podnosiocovog ustavnog prava iz člana 29 Ustava, niti člana 5 Konvencije.

29. Naime, članom 223 Zakonika o krivičnom postupku, propisano je da u situaciji kada se pojavi sumnja u vezi dozvoljenosti izvršenja sudke odluke ili računanja kazne ili ako u pravosnažnoj presudi nije odlučeno o uračunavanju pritvora ili ranije izdržane kazne ili uračunavanje nije pravilno izvršeno, o tome će odlučiti posebnim rješenjem predsjednik vijeća koji je sudio u prvom stepenu. S obzirom na postojanje ovakvog zakonskog rješenja u domaćem zakonu, eventualna nepravilnost u vezi računanja vremena lišenja slobode, ne dovodi nužno do nezakonitosti rješenja o određivanju pritvora, odnosno, u konačnom do povrede ustavnog, odnosno konvencijskog prava, jer se ova povreda, ukoliko podnosilac ukaže na nju, shodno citiranoj odredbi člana 223 ZKP-a, može otkloniti u postupku pred redovnim sudovima.

B. ZAKLJUČAK

30. Na osnovu naprijed navedenih razmatranja, Ustavni sud ocjenjuje da u razmatranom predmetu nije došlo do povrede podnosiocovog prava na ličnu slobodu iz čl. 29 Ustava i čl. 5 st. 1 c) Evropske konvencije

U-III br. 755/23
31. jul 2023. godine
P o d g o r i c a

Predsjednica Vijeća,
Dragana Đuranović,s.r.